

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 61. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 30. septembra 2009. godine, i na 37. sjednici Doma naroda, održanoj 19. oktobra 2009. godine, usvojila je

ZAKON

O PRIMJENI RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA I SARADNJI S MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Član 1. (Predmet Zakona)

Ovim Zakonom reguliraju se postupci nadležnih organa u Bosni i Hercegovini u primjeni Rimskog statuta Međunarodnog krivičnog suda (u daljnjem tekstu: Rimski statut), pitanje saradnje i pružanja pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu, kao i osobenosti postupka za krivična djela propisana članom 5. Rimskog statuta i za krivična djela protiv čovječnosti i drugih vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom koja su propisana Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine.

Član 2. (Značenje izraza)

Osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) krivična djela propisana Rimskim statutom: krivična djela utvrđena članom 5. Rimskog statuta, ograničena na najteže zločine od značaja za međunarodnu zajednicu kao cjelinu, i to:
 - 1) zločin genocida,
 - 2) zločin protiv čovječnosti,
 - 3) ratni zločin i
 - 4) zločin agresije.
- b) Rimski statut: Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda koji je Bosna i Hercegovina ratificirala Odlukom o ratifikaciji ("Službeni glasnik BiH", Međunarodni ugovori, br. 2/02).
- c) Tužilac: Tužilac Međunarodnog krivičnog suda predviđen članom 42. Rimskog statuta.
- d) Zastupnik: Zastupnik Bosne i Hercegovine kojeg svojom odlukom imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Član 3. (Nadležnost za obavljanje poslova saradnje i izvršenja odluka Međunarodnog krivičnog suda)

(1) Zahtjevi za saradnju s Međunarodnim krivičnim sudom i za izvršenje odluka tog suda dostavljaju se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo pravde), ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Nakon što utvrdi da zahtjev iz stava (1) ovog člana sadrži podatke predviđene Rimskim statutom, Ministarstvo pravde dostavlja ga nadležnom državnom organu iz stava (5) ovog člana, radi postupanja predviđenog ovim zakonom, a ako Ministarstvo pravde utvrdi da zahtjev ne sadrži potrebne podatke, zahtjev vraća Međunarodnom krivičnom sudu da ga dopuni, odnosno ispravi.

(3) Ako za obavljanje određenih poslova postoji isključiva nadležnost nekog drugog državnog organa, ili ako će neki drugi državni organ lakše obaviti određene poslove saradnje, Ministarstvo pravde tom organu prosljeđuje zahtjev za saradnju, odnosno odluku Međunarodnog krivičnog suda radi izvršenja.

(4) Nadležni državni organi u poslovima saradnje i izvršenja odluka Međunarodnog krivičnog suda postupaju hitno i bez odgađanja i o tome izvještavaju Ministarstvo pravde.

(5) U poslovima saradnje i izvršavanja odluka Međunarodnog krivičnog suda nadležni organi su: Sud Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo BiH) i drugi organi u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o krivičnom postupku).

Član 4.

(Zastupanje pred Međunarodnim krivičnim sudom)

(1) Zaštitu prava i interesa Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim krivičnim sudom zastupa lice koje ima potrebne kvalifikacije za zastupanje pred domaćim sudovima, kao i dodatna stručna znanja i iskustva koja propisuje ministar pravde.

(2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) imenuje zastupnika Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim krivičnim sudom nakon provedenog javnog poziva za prijavu zainteresiranih kandidata.

Član 5.

(Komunikacija s Međunarodnim krivičnim sudom)

(1) Državni organi komuniciraju s Međunarodnim krivičnim sudom posredstvom Ministarstva pravde na jednom od službenih jezika koji su u upotrebi u Bosni i Hercegovini ili na jednom od službenih jezika Međunarodnog krivičnog suda, a u skladu s članom 87. Rimskog statuta.

(2) Komunikacija Bosne i Hercegovine s Međunarodnim krivičnim sudom odvija se posredstvom Ministarstva pravde, a u slučaju hitnosti ili kada za to postoje drugi opravdani razlozi, komunikacija se može odvijati i neposredno.

(3) Ako to nije u suprotnosti sa zakonom i svrhom postupanja prema st. (1) i (2) ovog člana, komunikacija u pogledu određenih pitanja može se ostvariti i preko INTERPOL-a, o čemu se bez odgađanja obavještava Ministarstvo pravde.

Član 6.

(Primjena domaćeg zakonodavstva)

(1) Državni organi nadležni za postupanje u poslovima saradnje i izvršavanja odluka Međunarodnog krivičnog suda radnje obavljaju na način propisan Zakonom o krivičnom postupku, Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Krivični zakon) i drugim zakonima Bosne i Hercegovine kojima je uređena ova oblast.

(2) Zakoni i drugi propisi Bosne i Hercegovine, koji se primjenjuju u obavljanju poslova saradnje, tumače se i primjenjuju u skladu s pravnim poretkom Bosne i Hercegovine, a na način koji odgovara ciljevima i smislu Rimskog statuta.

Član 7.
(Propisi o imunitetu)

Propisi o imunitetima i povlasticama predviđeni posebnim zakonima u Bosni i Hercegovini neće se primjenjivati u postupku za krivična djela iz člana 1. ovog Zakona.

Član 8.
(Zaštita svjedoka, žrtava i drugih lica)

U postupku obavljanja poslova saradnje s Međunarodnim krivičnim sudom primjenjivat će se propisi Bosne i Hercegovine koji se odnose na zaštitu svjedoka, žrtava i drugih lica.

DIO DRUGI - KRIVIČNO GONJENJE U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 9.
(Nadležnost za postupanje)

- (1) Tužilaštvo BiH i Sud BiH nadležni su za vođenje krivičnog postupka protiv počinitelja krivičnih djela iz člana 1. ovog Zakona.
- (2) Međunarodni krivični sud nadležan je za vođenje krivičnog postupka protiv počinitelja krivičnih djela iz člana 1. ovog Zakona, kada bi inače bili nadležni za postupanje Tužilaštvo BiH i Sud BiH, samo ako su ispunjeni uslovi iz člana 17. Rimskog statuta.
- (3) Izuzetno od stava (1) ovog člana, u Bosni i Hercegovini neće se nastaviti krivično gonjenje kada se postupak već vodi pred Međunarodnim krivičnim sudom i u tom slučaju Bosna i Hercegovina ustupit će krivično gonjenje Međunarodnom krivičnom sudu u skladu s odredbama Rimskog statuta i ovog Zakona.

Član 10.
(Prijava krivičnog djela)

- (1) Svi državni organi, pravna i fizička lica dužna su Tužilaštvu BiH prijaviti saznanje o počinjenom krivičnom djelu iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, bez obzira gdje je krivično djelo počinjeno, ako se ne radi o krivičnom djelu zbog kojeg se već vodi postupak u Bosni i Hercegovini, pred Međunarodnim krivičnim sudom ili nadležnim sudom neke druge države.
- (2) Tužilaštvo BiH pokreće krivično gonjenje, ako za to postoje uslovi predviđeni Zakonom o krivičnom postupku, a o preduzetim radnjama, posredstvom Ministarstva pravde, obavještava Međunarodni krivični sud.
- (3) Ako se krivični postupak iz stvarnih ili pravnih razloga ne može pokrenuti u Bosni i Hercegovini, tužilac Tužilaštva BiH o tome obavještava Ministarstvo pravde, koje, u skladu s članom 14. Rimskog statuta, tužiocu Međunarodnog krivičnog suda prijavljuje izvršenje krivičnog djela iz nadležnosti tog suda.

Član 11.
(Obavještenje tužioca)

- (1) Kada tužilac Međunarodnog krivičnog suda obavijesti Ministarstvo pravde da postoje razlozi za pokretanje krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini za krivično djelo iz člana 5. Rimskog statuta, Ministarstvo pravde bez odgađanja obavještava Tužilaštvo BiH.
- (2) Po prijemu obavještenja iz stava (1) ovog člana, tužilac Tužilaštva BiH, u saradnji s drugim nadležnim organima, ako se u Bosni i Hercegovini već ne vodi postupak, preduzima potrebne mjere radi otkrivanja krivičnog djela i počinioca u svrhu pokretanja krivičnog postupka, a o rezultatima postupka obavještava Ministarstvo pravde.

- (3) Ministarstvo pravde dužno je, u roku od mjesec dana od dana prijema obavještenja iz stava (1) ovog člana, obavijestiti tužioca Međunarodnog krivičnog suda o tome da li je u Bosni i Hercegovini pokrenut krivični postupak.
- (4) Ako je obavještenje iz stava (1) ovog člana dato kao povjerljivo, njegov sadržaj smatra se službenom tajnom za sve državne organe i lica koja saznaju njegov sadržaj.

Član 12.
(Prepuštanje krivičnog gonjenja)

- (1) Ako je u Bosni i Hercegovini pokrenut krivični postupak za krivično djelo iz člana 5. Rimskog statuta, tužilac Tužilaštva BiH će posredstvom Ministarstva pravde zatražiti od Međunarodnog krivičnog suda da Bosni i Hercegovini prepusti krivično gonjenje.
- (2) Ako Međunarodni krivični sud ne prepusti krivično gonjenje, na obrazložen prijedlog tužioca Tužilaštva BiH, ministar pravde može izjaviti žalbu u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima.
- (3) Ako žalba iz stava (2) ovog člana bude odbijena, krivični postupak pokrenut u Bosni i Hercegovini obustavlja se.
- (4) Obustava krivičnog postupka traje do pravosnažnog okončanja krivičnog postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom, nakon čega tužilac Tužilaštva BiH donosi rješenje o obustavi krivičnog postupka za krivično djelo o kojem je odlučio Međunarodni krivični sud.
- (5) Ako Međunarodni krivični sud u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima prepusti Bosni i Hercegovini krivično gonjenje za krivično djelo iz nadležnosti Međunarodnog krivičnog suda, tužilac Tužilaštva BiH preduzima potrebne radnje u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku i o preduzetim radnjama putem Ministarstva pravde izvještava Međunarodni krivični sud.
- (6) U slučaju iz stava (5) ovog člana može se od Međunarodnog krivičnog suda zatražiti ustupanje prikupljenih dokaza.

DIO TREĆI - PRAVNE POSLJEDICE POSTUPKA PRED MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

Član 13.
(Ne bis in idem)

- (1) Protiv lica o čijoj je krivici pravosnažno odlučio Međunarodni krivični sud ne može se za isto krivično djelo pokrenuti niti voditi krivični postupak u Bosni i Hercegovini, niti se može izvršiti prethodna presuda domaćeg suda, koja se odnosi na isto krivično djelo.
- (2) Protiv lica koje je u Bosni i Hercegovini pravosnažnom presudom oslobođeno ili osuđeno, odnosno u pogledu kojeg je doneseno rješenje o obustavi krivičnog postupka, ne može se pokrenuti ili voditi krivični postupak za isto krivično djelo pred Međunarodnim krivičnim sudom, osim kada su za to ispunjeni uslovi iz člana 20. stav 3. Rimskog statuta.

Član 14.
(Nemogućnost istovremenog postupanja)

- (1) Protiv istog lica ne može se za isto krivično djelo pokrenuti krivični postupak u Bosni i Hercegovini, ako se za to krivično djelo već vodi postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom, koji je pokrenut prije krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini.

- (2) Protiv istog osumnjičenog ne može se za isto krivično djelo voditi krivični postupak u Bosni i Hercegovini istovremeno s postupkom pred Međunarodnim krivičnim sudom.
- (3) Postupak u Bosni i Hercegovini prekinut će se ako Međunarodni krivični sud protiv istog osumnjičenog i zbog istog krivičnog djela započne ili već vodi krivični postupak. Prekid postupka teče od dana predaje osumnjičenog Međunarodnom krivičnom sudu, odnosno njegovim pojavljivanjem pred tim sudom na drugi način.
- (4) Ako je presuda Suda BiH postala pravosnažna, neće se izvršiti, a ako je izvršenje u toku, bit će prekinuto danom kada osuđeni bude predat Međunarodnom krivičnom sudu, u skladu s odredbama Rimskog statuta.
- (5) Za vrijeme prekida krivičnog postupka ili prekida postupka izvršenja kazne u Bosni i Hercegovini ne teče zastara kao ni rokovi za preduzimanje pojedinih procesnih radnji.

Član 15.
(Pokretanje obustavljenog postupka)

- (1) Krivični postupak koji se vodio u Bosni i Hercegovini, a obustavljen je radi vođenja postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom, može se nastaviti u Bosni i Hercegovini, ako Međunarodni krivični sud nije svojom presudom odlučio o krivici optuženog za jedno ili više krivičnih djela za koja se u Bosni i Hercegovini vodio krivični postupak. U tom slučaju može se i izvršiti pravosnažna presuda Suda BiH ili nastaviti izvršenje kazne koje je prekinuto, kao i započeti krivični postupak u slučaju kada do njegovog pokretanja nije došlo zbog toga što je postupak vođen pred Međunarodnim krivičnim sudom.
- (2) Kada su presudom Međunarodnog krivičnog suda obuhvaćena samo neka krivična djela za koja postoji pravosnažna presuda Suda BiH, vijeće će izmijeniti presudu u pogledu kazne, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima za ponavljanje postupka.

DIO ČETVRTI - SARADNJA S MEĐUNARODNIM KRIVIČNIM SUDOM

Član 16.
(Principi saradnje)

- (1) U skladu s članom 93. Rimskog statuta, svi državni organi saraduju u potpunosti i u dobroj vjeri s Međunarodnim krivičnim sudom, radi pružanja pravne pomoći tom sudu.
- (2) Sadržaj zahtjeva za pružanje pravne pomoći koji upućuje Međunarodni krivični sud smatra se službenom tajnom i može biti objavljen, u potpunosti ili djelimično, jedino kada je to potrebno radi izvršenja zahtjeva ili iz drugih naročito važnih okolnosti i uz prethodnu dozvolu Međunarodnog krivičnog suda.
- (3) Nadležni državni organ će u postupku pružanja pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu preduzeti i radnje čije izvršenje Međunarodni krivični sud nije posebno zahtijevao, ako je provođenje tih radnji neposredno povezano s ciljem pružanja pravne pomoći, ili kada je to neophodno radi otkrivanja počinioca krivičnog djela i prikupljanja dokaza potrebnih za postupak pred Međunarodnim krivičnim sudom i ako bi u suprotnom pribavljanje tih dokaza bilo onemogućeno ili značajno otežano.

Član 17.
(Prisustvo predstavnika Međunarodnog krivičnog suda)

- (1) Državni organ koji preduzima radnju pravne pomoći na zahtjev Međunarodnog krivičnog suda dozvolit će njegovim predstavnicima da prisustvuju izvršenju radnje međunarodne pravne pomoći, pri čemu im se omogućava da postavljaju pitanja i stavljaju prijedloge, a na njihov pismeni i obrazloženi zahtjev može im se omogućiti video i audio snimanje radnje, ako to ne bi ometalo izvršenje radnje ili bilo u suprotnosti s opravdanim interesima lica koja radnji prisustvuju odnosno ciljevima krivičnog postupka.

(2) Predstavicima Međunarodnog krivičnog suda na njihov zahtjev dostavlja se kopija zapisnika, odnosno video i audiosnimka radnje pravne pomoći.

Član 18.

(Radnje predstavnika Međunarodnog krivičnog suda na teritoriji Bosne i Hercegovine)

(1) Izuzetno, na zahtjev Međunarodnog krivičnog suda, može se dozvoliti da predstavnici tog suda provedu pojedine radnje na teritoriji Bosne i Hercegovine, čijem provođenju obavezno prisustvuje lice onog organa koji bi u Bosni i Hercegovini bio nadležan za provođenje te radnje.

(2) Predstavnici Međunarodnog krivičnog suda ne mogu prilikom obavljanja radnji iz stava (1) ovog člana koristiti prinudne mjere, lišavanje slobode građana, ograničavati ustavna prava građana, niti prava koja se odnose na svjedoke, vještake, osumnjičene i optužene iz Zakona o krivičnom postupku.

Član 19.

(Odgajanje izvršavanja zahtjeva Međunarodnog krivičnog suda)

Na prijedlog državnog organa nadležanog za postupanje, Ministarstvo pravde može odgoditi izvršavanje zahtjeva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu kada je to u interesu krivičnog postupka koji se vodi u Bosni i Hercegovini ili prigovora dopuštenosti pokretanja ili vođenja postupka pred Međunarodnim krivičnim sudom (čl. 94. i 95. Rimskog statuta).

Član 20.

(Konsultacije)

U slučaju kada postoje stvarni ili pravni razlozi koji bi mogli spriječiti ili otežati izvršavanje zahtjeva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom krivičnom sudu, a naročito ako se radi o razlozima navedenim u članu 97. Rimskog statuta, nadležni državni organ o tome bez odgađanja obavještava Ministarstvo pravde, koje obavlja konsultacije s predstavnicima Međunarodnog krivičnog suda o načinu otklanjanja smetnji.

Član 21.

(Preuzimanje postupka od Međunarodnog krivičnog suda)

(1) U slučaju kada Međunarodni krivični sud, u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima prepusti Bosni i Hercegovini krivično gonjenje, tužilac Tužilaštva BiH preuzima krivično gonjenje, uzimajući kao osnov za optužbu činjenice na kojima se zasnivala optužba pred Međunarodnim krivičnim sudom.

(2) Postupak u Bosni i Hercegovini provodi se uz primjenu Zakona o krivičnom postupku.

(3) Dokazi koje je pribavio ili izveo Međunarodni krivični sud mogu se koristiti u krivičnom postupku u Bosni i Hercegovini samo ako su pribavljeni, odnosno izvedeni u skladu s Rimskim statutom i Pravilima o postupku i dokazima. Postojanje ili nepostojanje činjenica koje se dokazuju tim dokazima cijeni se prema Zakonu o krivičnom postupku.

(4) Predstavnici Međunarodnog krivičnog suda mogu prisustvovati postupku u svim stadijima i može im se dati svako obavještenje o toku postupka.

DIO PETI - LIŠAVANJE SLOBODE, PRITVOR I PREDAJA

Član 22.

(Zahtjev Međunarodnog krivičnog suda za lišavanje slobode i predaju lica)

- (1) Lišavanje slobode lica i njegova predaja obavlja se na osnovu zahtjeva za predaju Međunarodnom krivičnom sudu i provodi se prema odredbama Rimskog statuta, ovog Zakona i Zakona o krivičnom postupku.
- (2) Zahtjev Međunarodnog krivičnog suda za lišavanje slobode lica i njegovu predaju ili za privremeno lišavanje slobode lica koje se nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine ili za koje Međunarodni krivični sud smatra da je na teritoriji Bosne i Hercegovine, dostavlja se Tužilaštvu BiH posredstvom Ministarstva pravde.
- (3) Tužilaštvo BiH dužno je u roku od osam dana utvrditi sadrži li zahtjev podatke i dokumentaciju u skladu s čl. 91. i 92. Rimskog statuta, a posebno podatke koji su potrebni za utvrđivanje identiteta lica i nepotpun zahtjev posredstvom Ministarstva pravde vratiti Međunarodnom krivičnom sudu s uputstvom da se zahtjev dopuni, odnosno da se njegovi nedostaci otklone.

Član 23.

(Obavezna odbrana u postupku predaje)

- (1) Lice čiju predaju zahtijeva Međunarodni krivični sud mora imati branioca od prvog saslušanja i tokom trajanja postupka predaje.
- (2) Ako lice čija se predaja zahtijeva ne osigura branioca ili ako izjavi da neće uzeti branioca, branilac će biti postavljen po službenoj dužnosti u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku.

Član 24.

(Stranke u postupku predaje)

- (1) Stranke u postupku predaje su lice čija se predaja traži i tužilac Tužilaštva BiH.
- (2) Predstavnik Međunarodnog krivičnog suda ima pravo prisustvovati svim radnjama u postupku predaje, ali nema svojstvo stranke u postupku.

Član 25.

(Lišavanje slobode)

- (1) Zahtjev Međunarodnog krivičnog suda da se lice liši slobode Ministarstvo pravde, bez odgađanja, dostavlja Tužilaštvu BiH.
- (2) Tužilac Tužilaštva BiH dužan je, postupajući po zahtjevu Međunarodnog krivičnog suda, preduzeti sve radnje u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku i u saradnji s drugim organima gonjenja lice lišiti slobode.
- (3) Lice lišeno slobode u smislu stava (2) ovog člana ima sva prava u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku.
- (4) Ako se lice krije ili se nalazi u bjekstvu, preduzet će se potrebne mjere u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku i donijeti naredba o raspisivanju potjernice da se pronađe, liši slobode i sprovede tužiocu Tužilaštva BiH.

Član 26.

(Postupak u istrazi)

- (1) Tužilac Tužilaštva BiH kojem je dovedeno lice, poučit će ga o njegovim pravima u skladu s odredbama Zakona o krivičnom postupku, i nakon što ustanovi da je riječ o licu čije je lišavanje slobode, privremeno lišavanje slobode ili predaju zatražio Međunarodni krivični sud, upoznat će ga sa zahtjevom i optužbama koje mu se stavljaju na teret i o tome ispitati.
- (2) Nakon što tužilac ustanovi identitet lica na koje se odnosi zahtjev Međunarodnog krivičnog suda, dostavit će Sudu BiH prijedlog za određivanje pritvora.

(3) Prema licu iz stava (2) ovog člana primijenit će se odgovarajuće odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na određivanje i trajanje pritvora.

Član 27.

(Dobrovoljna predaja u postupku istrage)

- (1) Tužilac Tužilaštva BiH prilikom saslušanja posebno utvrđuje da li se lice pristaje dobrovoljno predati Međunarodnom krivičnom sudu.
- (2) Ako lice potvrdi dobrovoljnu predaju Međunarodnom krivičnom sudu i istovremeno se odrekne prava na žalbu u postupku predaje, tužilac će zatražiti određivanje pritvora samo ako za to postoji neki od razloga utvrđenih Zakonom o krivičnom postupku. U suprotnom, lice se pušta na slobodu uz određivanje jemstva, zabrane napuštanja boravišta, odnosno drugih ograničenja lične slobode propisanih Zakonom o krivičnom postupku.
- (3) O pristanku lica tužilac Tužilaštva BiH odmah obavještava Ministarstvo pravde i Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine radi provođenja predaje Međunarodnom krivičnom sudu.
- (4) Izjava iz stava (2) ovoga člana ne može se opozvati.

Član 28.

(Postupak pred sudskim vijećem)

- (1) Ako lice u toku istrage ne potvrdi dobrovoljnu predaju Međunarodnom krivičnom sudu, tužilac Tužilaštva BiH dostavlja Sudu BiH zahtjev Međunarodnog krivičnog suda uz obrazložen prijedlog kojim traži da Sud BiH donese odluku o predaji lica Međunarodnom krivičnom sudu.
- (2) Odluku iz stava (1) ovog člana donosi vijeće sastavljeno od trojice sudija.
- (3) U postupku odlučivanja o zahtjevu Međunarodnog krivičnog suda za predaju lica, vijeće će upoznati lice sa zahtjevom i optužbama koje mu se stavljaju na teret i o tome ga ispitati, kao i o drugim okolnostima važnim za odlučivanje o zahtjevu Međunarodnog krivičnog suda.

Član 29.

(Odluka o zahtjevu za predaju)

- (1) Vijeće iz člana 28. stav (2) ovog Zakona donosi rješenje kojim udovoljava zahtjevu za predaju lica Međunarodnom krivičnom sudu ako utvrdi da se zahtjev odnosi na osobu protiv koje se vodi postupak za predaju i da se radi o krivičnom djelu za koje je Međunarodni krivični sud nadležan prema Rimskom statutu.
- (2) Ako prema Rimskom statutu postoje prepreke za predaju, vijeće će rješenjem odbiti zahtjev Međunarodnog krivičnog suda. Ako je zahtjev za predaju odbijen, postupak predaje može se obnoviti primjenom odredbi o ponavljanju postupka propisanih Zakonom o krivičnom postupku ili na osnovu novog zahtjeva Međunarodnog krivičnog suda.
- (3) Nakon donošenja rješenja o predaji, pritvor može trajati do predaje lica, ali ne duže od roka predviđenog u odgovarajućim odredbama Zakona o krivičnom postupku za trajanje pritvora.

Član 30.

(Dobrovoljna predaja u sudskom postupku)

- (1) Tokom sudskog postupka lice može na zapisnik dati izjavu da se želi dobrovoljno predati Međunarodnom krivičnom sudu i da se odriče prava na žalbu u postupku predaje. Takva se izjava ne može opozvati.

(2) U slučaju iz stava (1) ovog člana, vijeće donosi rješenje kojim se obustavlja postupak za predaju i o tome obavještava Ministarstvo pravde i Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine radi provođenja dobrovoljne predaje.

(3) U slučaju iz stava (1) ovog člana može se produžiti pritvor samo ako za to postoji neki od razloga utvrđenih Zakonom o krivičnom postupku. U suprotnom, lice se pušta na slobodu uz određivanje jemstva, zabrane napuštanja boravišta, odnosno drugih ograničenja lične slobode propisanih Zakonom o krivičnom postupku.

Član 31.

(Žalba na rješenje o predaji)

(1) Na rješenje kojim se udovoljava zahtjevu Međunarodnog krivičnog suda za predaju lica, tužilac, lice čija se predaja traži i njegov branilac imaju pravo žalbe u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

(2) Žalba zadržava izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje Apelacioni odjel Suda BiH.

(3) Na postupak odlučivanja o žalbi na odgovarajući način primijenit će se odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na odlučivanje o žalbi na presudu.

Član 32.

(Izvršnost rješenja)

(1) Pravosnažno rješenje kojim se dopušta predaja lica Međunarodnom krivičnom sudu je konačno.

(2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana može se podnijeti apelacija Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine.

(3) Ministar pravde može privremeno odgoditi predaju lica zbog njegove bolesti ili drugog naročito opravdanog razloga.

Član 33.

(Dostavljanje rješenja)

Pravosnažno i izvršno rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu Međunarodnog krivičnog suda za predaju lica dostavlja se Međunarodnom krivičnom sudu posredstvom Ministarstva pravde.

Član 34.

(Predaja osumnjičenog)

Predaju lica Međunarodnom krivičnom sudu, na osnovu izjave o dobrovoljnoj predaji ili na osnovu pravosnažnog i konačnog rješenja o predaji, obavlja Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine.

DIO ŠESTI - IZVRŠENJE PRESUDE I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA

Član 35.

(Izvršenje presude i drugih odluka Međunarodnog krivičnog suda)

(1) Bosna i Hercegovina izvršit će presudu i drugu odluku Međunarodnog krivičnog suda primjenjujući Rimski statut i druge propise Međunarodnog krivičnog suda, te odgovarajuće odredbe domaćeg prava.

(2) Bosna i Hercegovina obavijestit će bez odgađanja Međunarodni krivični sud o stvarnim ili pravnim razlozima koji onemogućavaju ili ograničavaju izvršenje presude ili druge odluke te se posavjetovati sa Sudom o načinu daljnjeg postupanja.

Član 36.
(Prihvata osuđenika)

Bosna i Hercegovina prihvatit će na izdržavanje kazne osuđene pred Međunarodnim krivičnim sudom u skladu sa sporazumom koji se zaključuje za svaki slučaj posebno.

DIO SEDMI - UČEŠĆE U RADU SKUPŠTINE DRŽAVA STRANAKA I DRUGIH ORGANA SUDA

Član 37.
(Učešće u radu Skupštine država stranaka i drugih organa Suda)

- (1) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vijeća ministara, imenuje predstavnika Bosne i Hercegovine za rad u Skupštini država stranaka.
- (2) U radu Skupštine uz predstavnika iz stava (1) ovog člana mogu učestvovati jedan ili više zamjenika predstavnika, te stručnjaci za međunarodno krivično pravo.
- (3) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vijeća ministara, u skladu s Rimskim statutom i drugim aktima Međunarodnog krivičnog suda, osigurava odgovarajuće učešće predstavnika Bosne i Hercegovine u radu drugih organa Međunarodnog krivičnog suda.

Član 38.
(Izbori i imenovanja u Međunarodnom krivičnom sudu)

- (1) Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o Visokom sudskom i tužilačkom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08) i Rimskim statutom, provodi postupak izbora sudija koji će biti predloženi za imenovanje u Međunarodni krivični sud.
- (2) U slučaju kada je Rimskim statutom ili drugim aktom Međunarodnog krivičnog suda predviđen poseban postupak za izbor ili imenovanje predstavnika u druga tijela, Vijeće ministara provest će postupak primjenjujući odgovarajuće odredbe domaćeg prava.

Član 39.
(Finansiranje Međunarodnog krivičnog suda)

- (1) Finansijska sredstva kojim Bosna i Hercegovina doprinosi radu Međunarodnog krivičnog suda osiguravaju se u Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine, a u skladu s kriterijima Organizacije ujedinjenih naroda.
- (2) Troškove pravne pomoći i saradnje Bosne i Hercegovine i Međunarodnog krivičnog suda podmiruje svaka strana u skladu s članom 100. Rimskog statuta.

DIO OSMI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 40.
(Primjena odredbi Zakona koje se odnose na Međunarodni krivični sud)

Odredbe ovog Zakona koje se odnose na Međunarodni krivični sud i saradnju s Međunarodnim krivičnim sudom, kao i na lišavanje slobode i predaju lica, primjenjuju se na krivična djela iz člana 5. Rimskog statuta, počinjena nakon stupanja na snagu Rimskog statuta (6. mart 2002. godine).

Član 41.
(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH, broj 445/09
19. oktobra 2009. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Milorad Živković**, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Ilija Filipović, s. r.
